

PASTIERSKY LIST

bratislavského arcibiskupa metropolitu
MONS. STANISLAVA ZVOLENSKÉHO

K SVIATKU SV. MARTINA Z TOURS V ROKU 2015

Drahí bratia a sestry!

Počas spevu responzóriového žalmu sme dnes niekoľkokrát zopakovali radostne a pozitívne ladené zvolanie: „Chváľ, duša moja, Pána.“ (porov. Ž 146,1) Verše, na ktoré sme odpovedali, postupne vymenovali rôzne typy ľudského utrpenia: ved' sme počuli o utláčaných, hladujúcich a väzňoch, o slepých a skl'účených, o sirotách a vdovách, o cudzincoch a hriešnikoch. Tieto osoby boli vsadené do vzťahu s Bohom, ktorý sýti, vyslobodzuje, uzdravuje, ochraňuje: ved' zachováva vernosť naveky ako ten, kto ako Boh Siona bude kral'ovať naveky z pokolenia na pokolenie. Boh pozýva aj človeka, aby na tejto jeho veľkodušnosti spolupracoval, aby bol predĺženou rukou Božej lásky. A to si žiada celého človeka, celé jeho srdce, celé jeho nasadenie. Nejde o štatisticky merateľné výkony, ale o mieru obetavej slúžiacej lásky v nich. Aj v dnešnom evanjeliu Ježiš v chráme vyzdvihuje chudobnú vdovu: z čisto materiálneho hľadiska to bol naozaj nepatrný príspevok, ale bolo to všetko, čo mala. Hodnota je v tejto úplnej *vydanosti*, ktorá si nenecháva žiadnu rezervu v pochybnosti nad spomínanou Božou vernosťou.

Podľa niektorých interpretácií dal svätý Martin pri rozdelení svojho plášťa zo svojho všetko: vojaci si totiž polovicu svojej výstroje platili zo svojho a teda tá polovica bola vlastne *jeho všetko*. V tento deň a v týchto dňoch sa nám ponúka svedectvo Písma i historické svedectvo svätca, patróna našej katedrály aj celej arcidiecézy: svedectvo o skúsenosti s Bohom a jeho účinnou prítomnosťou. Svätý Martin mohol túto prítomnosť vnímať aj prostredníctvom osôb, ktoré boli len niekoľko rokov pred jeho narodením prenasledované za svoju vieru a vytrvali. Ba v čase, keď sa utiahol do samoty na ostrov Gallinara, prebýval v skrýšach týchto kedysi prenasledovaných kresťanov. Sám predsa pochádzal z pohanskej rodiny a ku kresťanskej viere sa musel preboľieť cez osobné rozhodnutie a osobný vnútorný zápas.

Tento vnútorný zápas a prenasledovanie za kresťanskú vieru nie je iba minulosť. Nepripomínajú nám ju iba historické postavy, ale aj dnes – hoci d'aleko – žijúci ľudia. Myslím konkrétne na sýrskych kresťanov, našich bratov a sestry, ktorí

podľa očitých svedkov žijú vyhnaní z domovov bez nádeje na návrat, lebo sa nemajú kam vrátiť. Ako ten úbožiak pri nohách Martinovho koňa prahnú aj oni po zohriatí – materiálnom, duchovnom, vzťahovom.

V ich utrpení sa slová žalmu stávajú dramatickou a naliehavou realitou dneška, oni sú tí utláčaní a sklúčení, hladujúci v cudzine, ustráchaní možnosťou, že sa z niektorých stanú vdovy či siroty.

Náš patrón svätý Martin nás pozýva podeliť sa a prispieť. V dnešnej konkrétnej situácii to spravme zbierkou na dva konkrétne projekty s dosahom na konkrétnych ľudí. Tohoročná Svätomartinská zbierka podporí ročnú prevádzku Kliniky blahoslavennej sestry Zdenky Schellingovej v irackom Erbile. Prevádzkuje ju bratislavská Vysoká škola zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety, ktorej dobrovoľníci a miestni spolupracovníci tam ročne ošetrí okolo 50-tisíc pacientov. Druhá časť Svätomartinskej zbierky podporí projekt Slovenskej katolíckej charity: aby sa čo najviac zamedzilo vzniku „stratenej generácie“ sýrskych detí vyhnaných z domovov i škôl, prispejme na jeden školský rok do vzdelania pre 10.200 žiakov. Veď celkom dva milióny detí musí byť mimo Sýrie na území Jordánska, Libanonu a Turecka.

Drahí bratia a sestry!

O mesiac sa z podnetu Svätého Otca, pápeža Františka začne *mimoriadny Svätý rok milosrdenstva*. Budeme veľa rozjímať aj o milosrdnom Samaritánovi, ktorý si na ceste všimol zúboženého človeka a pomohol mu. Na príhovor svätého Martina, ktorý konal podľa jeho vzoru, nech nám Pán dá silu nielen si všimnúť biedu druhých, ale aj vykonať niečo konkrétne pre jej zmiernenie.

Žehnám Vás.

✠ **Mons. Stanislav Zvolenský**
bratislavský arcibiskup metropolita